

større og større behov for, at de forskellige landes kontrolmyndigheder bistår hinanden med oplysninger. Dette gælder naturligvis i høj grad inden for EF, men også i en bredere international sammenhæng. Det må på denne baggrund forventes, at udenlandske myndigheder i stadig stigende omfang vil anmode de danske myndigheder om bistand med hensyn til fremskaffelse af oplysninger om kemikalier. En udtrykkelig hjemmel til at afkræve producenter og importører oplysninger i denne situation er derfor fundet hensigtsmæssig.

Til nr. 29

Ad § 40

Den foreslåede ændring er en konsekvens af bl.a. en kommende EF-forordning om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer. I denne forordning nævnes – foruden de forudsætninger, der er i eksisterende lov – manglende viden om et stofs virkning på mennesker og miljø på linie med positiv viden. Forslaget giver således hjemmel til at anmode virksomhederne om at foretage de nødvendige undersøgelser til brug for den vurdering af kemiske stoffer, der skal foretages i Danmark som led i det øvrige internationale samarbejde på området.

Til nr. 30

Ad § 42

Den foreslåede ændring er af rent præciserende karakter.

Til nr. 31

Ad § 43

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at Statens Tekniske Prøvenævn og den dertil knyttede autorisationsordning ikke mere eksisterer og er erstattet af en akkrediteringsordning.

Til nr. 32

I den nye miljøbeskyttelseslov, der blev vedtaget den 6. juni 1991, er tilsyns- og kontrolbestemmelserne samlet i kapitel 9, mens de i den tidligere lov fandtes i kapitel 7. Forslaget er en konsekvens heraf.

Til nr. 33

Ad § 50

Bestemmelsen foreslås præciseret med hensyn til udtagning af prøver af varer, som er omfattet af regler fastsat i medfør af loven. Præciseringen foreslås i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 38 d, stk. 6 og 7. De prøver, der hidtil har været omfattet af § 38 d, stk. 6 og 7, vil kunne udtages med hjemmel i § 50.

Til nr. 34

Ad § 51 a

I forbindelse med eksport af kemiske stoffer og produkter anmoder eksportøren ofte om et eksportcertifikat, da modtagerlandet ønsker at sikre sig, at varerne overholder de regler, der gælder for eksportlandet.

Disse eksportcertifikater findes ikke at være en normal forvaltningsopgave, og det skønnes derfor rimeligt, at der kan kræves afgift for udstedelsen af disse. Afgiftens størrelse er fastsat ud fra et skøn over de omkostninger, der må påregnes til udstedelsen – og der er differentieret mellem førstegangsudstedelser og tilfælde, hvor et tidligere udstedt certifikat genudstedes. Ved særligt hastende ekspeditioner skønnes omkostningerne at være det dobbelte.

Ad § 51 b

Bestemmelsen foreslås for at præcisere, at myndighederne har samme beføjelser i forbindelse med administration og kontrol af EF-forordninger på lovens område som ved administration og kontrol af loven selv og regler fastsat i henhold til denne, samt at myndighederne har samme beføjelser ved fremskaffelse af oplysninger til brug for udenlandske myndigheder (jf. bemærkningerne til den foreslåede § 39 a).

Til nr. 35

Som følge af omfattende EF-samarbejde om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler og aktive stoffer foreslås det, at Miljøklagenævnet ikke længere skal behandle godkendelsessager om plantebeskyttelsesmidler, hvor aktivstoffet er på EF-Listen eller er søgt optaget på listen. Der henvises til gennemgangen i de almindelige bemærkninger.

Som hidtil vil Miljøklagenævnet være klageinstans for de afgørelser i henhold til kapitel 7 i loven, der vedrører andre bekæmpelsesmidler end plantebeskyttelsesmidler. Desuden vil Miljøklagenævnet i en lang overgangsperiode være klageinstans i sager om plantebeskyttelsesmidler med gamle aktivstoffer, der endnu ikke er optaget eller søgt optaget på EF-Listen.

Til nr. 36.

Forslaget er en konsekvens af, at Miljøankenævnet skiftede navn den 1. januar 1992 til Miljøklagenævnet.

Til nr. 37-38.

PBM-direktivet og andre nyere direktiver fastsætter en høj grad af informationsudveksling mellem